

'Het gaat extreem goed'

Ik verdien goed doordat anderen lijden, zegt de leverancier van woonwagens. De concurrent die niet uit zijn Louisiana komt, wordt met man en macht geweerd.

Calvin Klein doet goede zaken. Hij verkoopt woonwagens. „Andere dealers voelen zich misschien schuldig”, zegt Klein. „Ik niet. Ja, ik verdien goed omdat anderen lijden. Ik lever simpelweg een product waar vraag naar is.”

Calvin Klein Mobile Homes is gevestigd in Covington, Louisiana. De grijsbruine woonwagens staan naast elkaar opgesteld aan de snelweg, aan de noordkant Lake Pontchartrain, hetzelfde meer dat een halfjaar geleden één werd met New Orleans.

Calvin Klein heeft het moeilijk gehad, en met hem de hele woonwagenbranche. De afgelopen tien jaar halveerde het aantal in Amerika verkochte woonwagens. Toen kwam een half jaar geleden de verwoestende orkaan Katrina aan land. En nu? „Nu gaat het extreem goed.”

Niet eerder sloegen een miljoen Amerikanen op de vlucht en liep in Amerika bij een ramp meer dan een kwart miljoen huizen ernstige storm- en waterschade op, volgens schattingen van het Congressional Budget Office. Niet eerder werden als lapmiddel ineens zoveel woonwagens gekocht, 125.000, voor in totaal 2,5 miljard dollar. Vier keer dat bedrag en je hebt de totale

markt in heel de Verenigde Staten. In een heel jaar. Fabrikanten namen extra mensen aan, werkten dag en nacht door om de orders aan te kunnen.

Dit zijn geen bescheiden fabrikanen. Een bedrijf als Fleetwood bijvoorbeeld is een van de grootste beursgenoteerde woonwagen- en camperproducenten in de VS en verkocht, ondanks een tegenvallende afzetmarkt in de rest van het land, het afgelopen kwartaal voor 580 miljoen dollar (487 miljoen euro). Een stijging van 14 procent. De beurskoers schoot sinds augustus vorig jaar omhoog. Dankzij Katrina.

Calvin Klein houdt kantoor in een gehörige woonwagen in de grintbak aan de snelweg. Blauw overhemd van een onbekend merk, het haar netjes gekamd. Zijn omzet, zegt hij, is met 70 procent gestegen sinds Katrina. Hoeveel winst hij maakt, wil hij niet zeggen. Maar dat het bedrijf nu twintig woonwagens per maand verkoopt, vanaf 40.000 dollar, mag de bezoeker gerust weten, zegt hij glunderend. Voor dat bedrag krijgt je als klant twee slaapkamers, een badkamer, keuken en woonkamer op 65 vierkante meter. Kleins grootste woonwagen is vier keer zo groot.

Branchevereniging RVIA, gevraagd naar de winsten, legt liever de nadruk op al het mooie dat door de bedrijven wordt verricht. Geen cijfers? De woordvoerder lacht even aan de telefoon en zegt dan ontwijkend: „We zijn blij dat we deze belangrijke rol kunnen spelen.”

De sector mag dan betere zaken doen dan ooit tevoren, duizenden door Katrina dakloos geraakte Amerikanen wachten nog op hun

woonwagen of camper. Miscommunicatie binnen de overheid en gebrek aan transportmogelijkheden hebben de zaak doen uitgroeien tot een nationaal schandaal. In Louisiana is 60 procent van de door de overheid gekochte trailers nog niet afgeleverd. In New Orleans hebben 21.000 bewoners uit de armste wijken van de stad een verzoek ingediend bij de federale rampenbestrijder Fema. Slechts 3.000 van hen hebben nu, een half jaar na de orkaan, een woonwagen gekregen via Fema. In Arkansas staan volgens Amerikaanse media 8.000 woonwagens werkeloos in een weiland. Het is de laatste in een reeks van blunders die de rampenbestrijder op zijn naam heeft staan.

De winsten die de woonwagenbranche nu maakt „zijn het topje van de ijsberg”, gelooft Calvin Klein. Hij kijkt uit naar aanstaande woensdag. Dan stopt de overheid met het vergoeden van 40.000 hotelkamers voor vluchtelingen. Dat belooft extra vraag. Maar in het bezorgtempo van Fema – 500 per dag – kan het nog maanden duren voordat iedereen zijn woonwagen heeft.

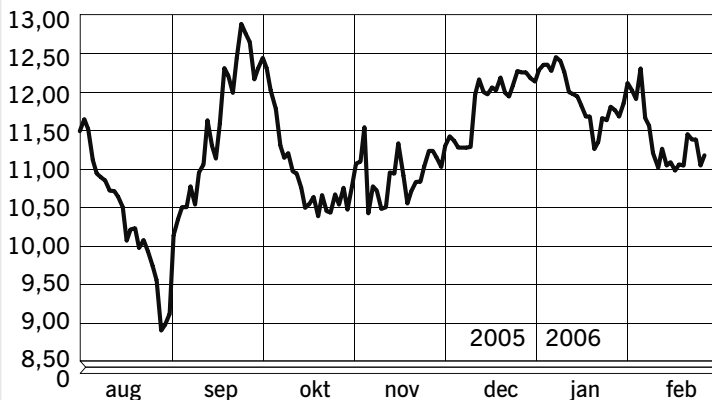
Dan is er nog het probleem waar de woonwagen afgeleverd moet worden. Louisiana is in 64 *parishes* onderverdeeld. De helft daarvan weigert woonwagens toe te laten. De bewoners zonder storm- of waterschade zijn bang voor criminaliteit, overvolle wegen en een waardevermindering van hun huis.

Klein is als dealer tevens voorzitter van de Louisiana Manufactured Housing Commission, een samenwerkingsverband van staat en sector. Leveranciers als hij doen er alles aan om de lokale markt af te schermen tegen buitenstaanders. Als voorzitter wijst hij zo goed als alle verzoeken van verkopers uit andere staten af om ook in Louisiana aan het werk te mogen. Is dat niet raar? De bedrijven kunnen de vraag toch niet aan? Regels zijn regels, zegt hij. Om in de staat woonwagens te mogen verkopen moet je een jaar verkoopervaring hebben en zes maanden in de staat wonen, legt hij uit. „Dit zeg ik niet uit egoïsme.” Buitenstaanders komen er in Louisiana gewoon niet in.

Calvin Klein helpt de daklozen graag. Zijn naam – dezelfde als die van een bekende modeontwerper – helpt daar goed bij. „Alhoewel het soms ook lastig is. Klanten associëren mijn naam met luxe en kostbare producten. Woonwagens van designerkwaliteit zul je in New Orleans niet vinden.”

Beurskoers Fleetwood stijgt na ramp Katrina

Koers in dollars

NRC Handelsblad 250206 / BG / Bron: Thomson Financial Datastream